

Sygn. akt I C 138/17 upr

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2017r

Sąd Rejonowy w Ropczycach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Hallada

Protokolant: Sylwia Sochacka

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2017r w Ropczycach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko K. F. (1)

o zapłatę

Oddala powództwo

Sygn. akt IC 138/17 upr

UZASADNIENIE

wyroku z 11 maja 2017 r.

Powód (...) Bank (...) S. A. w W. wniósł pozew w postępowaniu nakazowym domagając się orzeczenia, że pozwany K. F. (2) ma zapłacić na rzecz powoda należność główną w kwocie 2376, 33 zł z odsetkami umownymi za okres od 23. 07. 2016 r. do 25. 01. 2016 r w kwocie 124, 86 zł oraz dalszymi odsetkami umownymi od kwoty głównej w wysokości zmiennej od dnia 25 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty. Odsetki umowne są naliczane każdorazowo jako czterokrotność wysokości kredytu lombardowego NBP nie więcej niż odsetki maksymalne za opóźnienie. Powód wniósł ponadto o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych w tym kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i kosztów odpisów pełnomocnictw poświadczonych notarialnie.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że 23 czerwca 2015 r pozwany zawarł z bankiem umowę (...). PODSTAWOWE o numerze wskazanym w uzasadnieniu pozwu. Pozwany nie spłacił zobowiązania, wobec czego powstało zadłużenie w wysokości dochodzonej pozwem.

Sprawa zarządzeniem z 27 marca 2017 r została skierowana do rozpoznania w trybie zwykłym.

Pozwany nie stawił się na rozprawę, nie wniósł o rozpoznanie sprawy pod swoją nieobecność i nie złożył wyjaśnień.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Bank (...) S. A. w W. 25 stycznia 2017 r. sporządził wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) z tytułu (...). PODSTAWOWE nr (...) z 23. 06. 2015 r.

Zgodnie z wyciągiem na wymagalne zadłużenie K. F. (1) składają się: należność główna w kwocie (...), 33, odsetki za okres od 23. 07. 2016 – 25. 01. 2017 r w kwocie 124, 86 zł., dalsze należne odsetki od kwoty głównej naliczane od 26. 01. 2017 do dnia zapłaty w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP nie wyższe niż odsetki maksymalne za opóźnienie.

W związku z wypowiedzeniem warunków spłaty, powód 13 grudnia 2016 r wezwał pozwanego do zapłaty należności.

(dow: wyciąg z ksiąg bankowych k. 8, wezwanie do zapłaty k. 9)

Dowody w postaci wyciągu z ksiąg bankowych i wezwania do zapłaty nie budzą wątpliwości. Wyciąg z ksiąg nie może być traktowany jak dokument urzędowy. Wezwanie do zapłaty zostało prawidłowo doręczone pozwanemu, ale treść pisma nie znajduje potwierdzenia w innych dowodach. W szczególności brak potwierdzenia zawarcia i wypowiedzenia mowy, sposobu obliczenia wysokości kwot opisanych w wyciągu i wezwaniu do zapłaty, a nawet określenia jaka umowa została zawarta.

Sąd rozważył co następuje:

Strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Powód powinien udowodnić zarówno fakt zawarcia umowy jaki i sposób obliczenia należności opisanych w pozwie. Tytuł umowy opisany w pozwie nie sugeruje zawarcia umowy pożyczki lub umowy o kredyt, z której wynikałby obowiązek zapłaty kwot opisanych w pozwie. Nie wiadomo nawet jaka umowa została zawarta. Wyciąg z ksiąg bankowych nie jest dokumentem urzędowym i nie stanowi dowodu tego co zostało w nim stwierdzone. Powód nie przedstawił dowodu potwierdzającego fakt zawarcia umowy oraz pozwalającego ustalić warunki umowy w tym przyczyny naliczenia odsetek od daty wskazanej w pozwie oraz ich rodzaj i wysokość. Wezwanie do zapłaty jest dowodem wezwania pozwanego do zapłaty, ale nie zawarcia umowy i powstania zobowiązań opisanych w pozwie. Powód jako podmiot profesjonalny powinien udowodnić wszelkie okoliczności niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Pomimo spełnienia przesłanek do wydania wyroku zaocznego brak podstaw do przyjęcia za prawdziwe twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie.

Biorąc powyższe pod uwagę na zasadzie art. 353. § 1, 353¹, 354. § 1, 359, 481. § 1 i 2 k. c. art.232, 244. § 1 k. p. c. należało orzec jak w sentencji wyroku. Koszty

postępowania obciążają powoda.